

produktion er tillige fremhjulpen af Eksportpræmier, som det maaske kan være vanskeligt at faa Øje paa, men som faktisk ere der, idet hele den russiske Sukkerproduktion ledes og dirigeres af det russiske Landbrugsministerium. Overfor disse Farer indeholder Forslaget ikke noget Værn. Jeg haaber, jeg kan gaa ud fra, at den højtærede Finansminister i Tilfælde af, at der skulde fremkomme nogen Fare ud fra saadanne Forhold, vil være villig til at søge at skabe et Værn, som kan hindre den i at virke ødelæggende paa den indenlandske Produktion.

Endvidere vil jeg gerne sige med Hensyn til § 9 i Forslaget om de 10 Aar, efter hvilke der skal finde en Revision Sted, at jeg er ikke saa sikker paa, at det er rigtigt overfor en Erhvervsgren, der er saa indviklet som denne, at fastsætte en saadan Bestemmelse og derved ligesom hænge et Damoklessværd over den, idet det ikke vil være let for hele denne Erhvervsgren pludselig at skifte Karakter og gaa over til noget andet. Jeg nærer nogen Frygt for, at der i denne Bestemmelse kan ligge nogen Fare, og min Velsignelse vil jeg ikke gerne give denne Bestemmelse med paa Vejen.

Inden jeg slutter, er der et Par Ting, jeg gerne vil sige et Par Ord om, et Par Ting, som allerede ere blevne berørte. Den ene Ting vedrører det Ændringsforslag, som det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) i Fredags fremsatte, og som jo vil blive drøftet i det kommende Fællesudvalg. Dette ærede Medlem udtalte, at naar man havde begunstiget Fabrikken i Nykøbing, saa burde man ogsaa begunstige Raffinaderiet i Larsbjørnsstræde. Nu er Forholdet jo dette, at man ingenlunde begunstiger Fabrikken i Nykøbing, men tværtimod nedsætter dens i Forvejen meget lille Beskyttelse. Men det ærede Medlem vil begunstige dette Raffinaderi derigennem, at det faar Lov til at indføre mellem 4 og 5 Mill. Kg. Raasukker til en lavere Told end den, der er fastsat i Lovforslaget, nemlig til 5,2 Øre i Stedet for 5,9 Øre. Nu har jeg en Gang imellem haft Indtrykket af, at hele Spørgsmaalet om, hvorledes Sukkertoldsatserne skulde affattes, undertiden ligesom har drejet sig om dette Raffinaderi som en

Tap, og jeg vil derfor ikke undlade at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til dette Raffinaderis Stilling til det foreliggende Toldlovforslag, og jeg vil gøre det paa Basis af Raffinaderiets eget Andragende til Lovgivningsmagten.

Efter dette Andragende betragter Larsbjørnsstrædes Raffinaderi den eksisterende og foreslaaede Raffinaderibeskyttelse som en faktisk Beskyttelse, og det oplyser, at denne Beskyttelse for dette Raffinaderi hidtil har været 3 Øre pr. Pund. Nu vil denne Beskyttelse fremtidig gaa ned til omtrent 2 Øre, nemlig saadant noget som 2,05 Øre, og dette, siger Raffinaderiet, kunne vi ikke taale, derfor maa vi have nogen Hjælp, og det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) søger ved sit Forslag at yde det en saadan Hjælp. Jeg skal indrømme, at dette ikke er saa overdentlig vidtrækkende, det betyder, saa vidt jeg kan se, saadant noget som 30,000 Kr. for Statskassen. Det er naturligvis et Beløb, der er til at overse, men det er dog et Beløb, og Spørgsmaalet er da, om der vil være nogen Grund til at give dem dette og dermed en Særstilling. Her springer det allerede meget stærkt i Øjnene, at naar dette Raffinaderi efter sin egen Fremstilling vil bevare en Beskyttelse af omtrent 2 Øre pr. Pund alene for Raffinaderiprocessens Vedkommende, medens hele det store og betydningsfulde Erhverv, som bestaar i Fremstillingen af Sukkeret, Sukkerroedyrkingen, Roesukkerets Udvinning af Roen o. s. v., kun faar en Beskyttelse af 0,47 Øre, d. v. s. en Beskyttelse, der ikke en Gang er en Fjerdedel af den, som Raffinaderiet bevarer, synes jeg nærmest, man maatte vende Ændringsforslaget mod det ærede Medlem for Randers Landkreds og sige: Ja, gudbevares, naar De mener, at 2 Øre er for lidt for den lille Raffinaderiproces, saa maa De saa meget mere mene, at kun en Fjerdedel deraf er alt for lidt for Fremstilling af dansk Raasukker. Men hertil komme yderligere forskellige Oplysninger, som fremgaa af det Andragende, som dette Raffinaderi har indsendt. Det fremgaar nemlig af dette, at Raffinaderiets Bygnings- og Inventarkonto staar i 650,000 Kr., og hvis man tænkte sig, at dette Beløb forrentedes med 6 pCt., var her Tale om en aarlig Forrentning af 39,000 Kr.